

SAMOCZYNNA ZASŁONA DO WIESZAKA

W przedpokojach naszych mieszkań często spotyka się różnego typu wieszaki (z półką lub bez półki) na wierzchnią odzież. Wieszaki te zawieszane na zwykłych hakach wbitych w ściany są bardzo prostym i tanim sprzętem domowym, ale nie zawsze dobrze się prezentują.

Chcąc ich wygląd poprawić i jednocześnie usprawnić ich użyteczność, należy zastosować zasłonę zasuwającą się samoczynnie, po każdym jej odsłonięciu w czasie zdejmowania lub zawieszania odzieży. (rys. 1)

Samą zasłonę można wykonać z barwnej tkaniny dekoracyjnej szerokości 1500 mm lub szerszej, natomiast sposób jej zawieszenia i działania będzie się nieco różnił od dotychczas spotykanych. Różnica polega na tym, że pręt nośny zasłony (albo rurka) nie będzie zamocowany w murze na stałe (tak jak to wszędzie się praktykuje), lecz może być łatwo zdejmowany, ponieważ oba jego końce będą tylko wcisnięte na metalowe lub drewniane kołki trwale osadzone w murze, podobnie jak się osadza haki gzymsowe do firanek. Druga różnica w działaniu zasłony polega na zastosowaniu do samoczynnego przesuwania zasłony odpowiedniej linki z ciężarkami (metalowymi lub innymi).

Do wykonania samoczynnej zasłony potrzeba będzie około 2 metrów (na długość) odpowiedniej tkaniny, kawałek rury cienkościennej o \varnothing 13—18 mm i ustalonej przednio długości, 15 kółek o średnicy 20—25 mm, tyleż uchwytów sprężynowych (tzw. łapek) i dwa kołki o średnicy zewnętrznej dokładnie równej średnicy wewnętrznej rury pręta.

Długość pręta lub rury nośnej trzeba dokładnie wymierzyć wg długości wieszaka z pewnym naddatkiem na wystającą odzież, tak aby

zasłona mogła się swobodnie koło niej przesuwać oraz wg sytuacji w przedpokojach, gdzie wieszak będzie umieszczony (od czego zależeć będzie ilość wygięć pręta rury i jego ostateczna długość).

Pręt lub rurę przed przystąpieniem do gięcia oczyszczamy dokładnie za pomocą skrobaka, pilnika i ściernego płótna z rdzy lub innych zanieczyszczeń aż do surowego metalu, po czym polerujemy do połysku.

Rurę wyginamy zależnie od potrzeby w jednym lub dwóch miejscach. Jedno wygięcie stosujemy wówczas, gdy wieszak znajduje się w pobliżu styku dwóch ścian (rys. 2), a dwa wygięcia, gdy wieszak będzie umieszczony pośrodku ściany (rys. 3).

Wygięcia rury pod kątem prostym dokonujemy w imadle po uprzednim wypełnieniu jej piaskiem i zatkaniu obu jej końców kółkami. Dla ułatwienia pracy możemy rurę podgrzać w miejscu gięcia (na odcinku 250—300 mm).

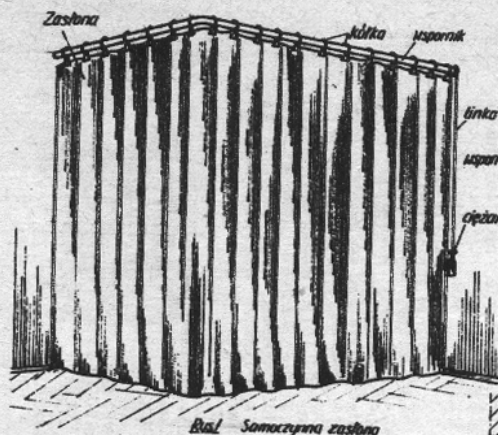
Wyginanie rury trzeba przeprowadzać ostrożnie i z wyczuciem, aby nie uległa ona spłaszczeniu lub zwichrowaniu. Z tego też względu wygodniej byłoby wyginać nieco dłuższy odcinek rury niż ustalony pierwotnie, a po wygięciu niepotrzebną część odciąć.

Po wygięciu rury sprawdzamy jeszcze raz jej wymiary i prostotę kątów, po czym wyznaczamy na ścianie, na wysokości 2000 mm, miejsca na kołki (stalowe albo drewniane).

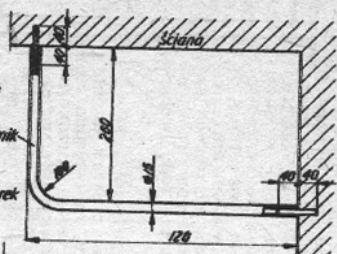
Jeśli użyjemy kołków stalowych, to wystarczy wbić je po prostu w ścianę (prostopadle) w wyznaczonych miejscach. Jeśli to zaś będą kołki drewniane, to musimy wybić dla nich otwory w murze.

Otwory wybijamy stalowym przebijakiem (rurką z ząbkami), do głębokości 70—75 mm. Średnica otworów nie powinna być większa od grubości kołków, a grubość kołków od średnicy rurki nośnej zasłony.

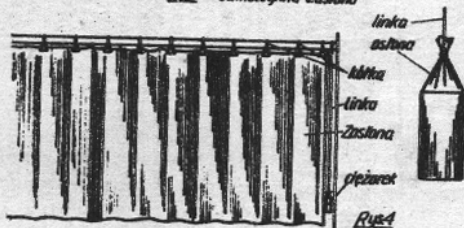
W czasie wybijania otworów przebijak powinien być stale obracany dookoła swej osi, a urobek (gruz) usuwany po kilkunastu uderzeniach młotka.

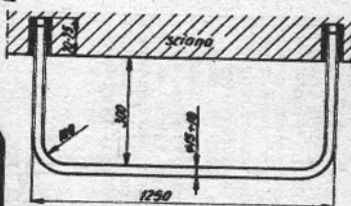
Rys. 2 Samoczynna zasłona

Zasłona w narożu przedpokoju
uszczelnienie i sposób jej osadzenia w ścianie
Rys. 2

Rys. 4

Zasłona na ścianie
Rys. 3

Wybite otwory zraszamy obficie wodą (najlepiej za pomocą rozpylacza) i wypełniamy je świeżym (nie zleżałym) gipsem zarobionym wodą, po czym wbijamy w nie przygotowane kołki. Kołki po wbiciu ich w otwory powinny wystawać najwyżej na 40—50 mm. Nadmiar wyciśniętego gipsu zbieramy ze ściany i kołków nożem i pozostawiamy je na parę godzin w spokoju aż do zupełnego stwardnienia gipsu.

Po wybicciu otworów w ścianie sprawdzamy prawidłowość ich rozstawienia za pomocą końcówki rury nośnej. W razie stwierdzenia odchylenia poprawiamy albo otwory, albo wygięcie rury.

W przypadku użycia do zawieszania zasłony zamiast rury pręta — wbijamy w ścianę zamiast kołków 70—75 mm odcinki rur (o średnicy wewnętrznej równej grubości pręta), w które będziemy ten pręt zakładać. Osadzenie w ścianie odcinków rur jest dlatego korzystniejsze niż osadzenie kołków, gdyż nie utrudnia malowania ścian w przedpokoju (po zdjęciu zasłony i pręta nośnego).

Przed założeniem rurki nośnej (pręta) na kołki lub do gniazd, nawlekamy na nią przygotowane kółka z uchwytami i dopiero potem osadzamy ją na ścianie.

Zasłonę zaczepiamy za uchwyty albo z braku tychże przywiązujemy ją do kółek za pomocą uszek z taśmek przyszytych do brzegu tkaniny (rys. 4).

Do pierwszego kółka z prawej strony zasłony przywiązujemy jeden koniec linki nylonowej (dług. ok. 1500 mm i grub. 0,5 mm), którą następnie przewlekamy przez kółko przymocowane nieruchomo do rury tuż przy ścianie i przywiązujemy do niej ciężarek (300—500 g). Ciężarek w kształcie walca obszywamy kawałkiem tkaniny z zasłony lub innej o podobnym wzorze.

Przy odsuwaniu zasłony ciężarek wraz z linką unosi się do góry po czym samoczynnie opada na dół zasuwając zasłonę. W ten prosty sposób zabezpieczamy wieszak z odzieżą przed kurzem i wścibską ciekawością przygodnych gości.

Stanisław Sabat